

על ראשם - הרי שלש. שנון
ושמחה ישיגו - הרי ארבע.
בנוגדים של ארבע פעים
שהתפזרו ישראל בין העמים, ואו
כתיב (שם) ואמרם ביום ההוא
הווע לה קראו בשם וגו'.

השלמה מוחשומות (סימן ב)
ואלן הן י"ב מצוות: א - יהוד ה'.
ב - ליראה את ה'. ג - לדעת שיש
דין ושכר טוב וכו'. ד - לקדש
את ה'. ה - להתפלל בכל יום
שחרית מנוח ערבית. ו - לעסוק
בטורה. ז - למיל את הבן. ח -
קדש לי כל בכור. ט - תפליין. י -
יציות. יא - מזוזה. יב - למסר
נפשו ברבקות. אלן הם י"ב
מצוות שמור: א - שלא לחת
גדלה לעובודה זרה. ב - שלא
לבנות מגדל לעובודה זרה. ג - אל
תפנו וגנו, (שלא) להרהר אחריהם.
ד - לא תשתחוו להם. ה - שלא
להפנע, זהו לא תעבדם. ו - שלא
להתplit יחווד של רבונו, זהו
ההימיר. ז - שלא להרהר, זהו לא
תתورو וגנו. ח - שלא לשאל
באוב. ט - שלא לשאל בידעוני.
י - שלא לדרוש אל המתים. יא -
שלא לעשות בשים, זהו וחבר
חבר. יב - רשות אלהים אחרים
שלא תופרו:

וינבר אלהים את כל הדברים
האלוה. כל הדברים - כלל זה הוא
כלל של הפל, כלל של מעלה
ומטה.

אנבי, סוד של הגולים העליון
בסוד השם הקדוש יה'ו. א נבי,
נגלה ונגנו, נגלה בסוד קדוש של
הפסא, שהלבנה עומדת בשלמות
באחד, כשהשמש שולט והלבנה
מאירה, ואין לה שבח פרט לשבח
של האור שמאיר עליה.

(ד"כ"א ט"א) דנהורא דנהיר

ופדיין יי' ישבון, הא חד. ובאו ציון ברנה,
הא תרי. ושמחת עולם על ראשם, הא תלת.
שנון ושמחה ישיגו, הא ארבע. לקליהון
דארבע זמגין דאטפזרו ישראל בגין עממי.
ובדין כתיב (ישעה יב) ואמרתם ביום ההוא הודה
ליי' קראו בשם וגו'.

השלמה מוחשומות (סימן ב)

ואלן הם י"ב פקידין. א' יהוד יי'. ב' ליראה
את יי'. ג' למגdu דעתךין ואית אגר טב
וכו'. ד' לקדש את יי'. ה' להתפלל בכל יום
שחרית מנוח ערבית. ו' לעסוק בתורה. ז'
למול את הבן. ח' קדש לי כל בכור. ט' תפליין.
י' יציאת. יא' מזוזה. יב' למסור נפשו בדקות
(ה'). אלן הם י"ב פקידי שמור. א' דלא למייב
רבו לעובודה זרה. ב' דלא למנייני מגדל
לעובדיה זרה. ג' אל תפנו וגנו, (שלא) להרהר
אחריהם. ד' לא תשתחוו להם. ה' דלא
לאתפפייא, דהינו לא תעבדם. ו' דלא
להחליף יהודא דמאריה דהינו החרmir. ז'
דלא להרהורא, דהינו לא תתورو וגנו. ח' שלא
לשאול באוב. ט' שלא לשאול בידעוני. י' שלא
לדרוש אל המתים. יא' דלא למעבד חרשין
דהינו וחומר חבר. יב' רשות אלהים אחרים
שלא תזיפרו: (עד כאן מוחשומות).

וינבר אלהים את כל הדברים האלה. (שמות כ)
כל הדברים, כלל דא, הוא כלל
דכלא, כלל דלעילא ותתא.
אנבי, רזא דעלמא עלאה, ברזא דשמא
קדישא יה'ו. א נבי, אטגלייא ואותגניז.
אטגלייא ברזא קדישא דברסיא, דסיהרא
קיימא בשלימיו בחדר, כד שמשא שלטא,
וסיהרא אתנהיית, ולית לה שבחא, בר שבח
עליה.